

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1844/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Митар Обрадовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа старатељ ВВ, запослен у Центру за социјални рад ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Милутин Сретеновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ГГ и ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2415/20 од 15.12.2020. године, у седници одржаној дана 27.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених ГГ и ДД, обе из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2415/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П 582/17 од 04.08.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да наследничка изјава туженог ББ из ..., коју је дао у оставинском предмету иза пок. ЂЂ вођеним пред Основним судом у Сремској Митровици под бр. О 324/15, не производи правно дејство у односу на тужиоца у обиму потребном за намирење његовог новчаног потраживања према туженом ББ, па су обавезане тужене ГГ и ДД, да признају и трпе да тужилац новчано потраживање према туженом ЂЂ, у износу од 50.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, са каматом у висини есконтне стопе Европске централне банке почев од 04.09.2014. године па до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања и трошкове поступка у износу од 187.176,00 динара, намири продајом непокретности из ЛН бр. ... КО ... Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 292.000,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2415/20 од 15.12.2020. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу и потврдио пресуду Вишег суда у Сремској Митровици П 582/17 од 04.08.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених ГГ и ДД за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене ГГ и ДД, су изјавиле благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1.тог члана Закона, пред другостепеним судом, које би могле да утичу на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је поверилац доспелог потраживања према туженом ББ, које је утврђено правноснажном пресудом на основу признања Основног суда у Сремској Митровици П 993/16 од 25.05.2017. године, у износу од 50.000 евра, са припадајућом каматом и трошковима парничног поступка у износу од 187.176,00 динара. У оставинском поступку који је вођен пред Основним судом у Сремској Митровици О 324/15 иза пок. ЂЂ, бив. из ..., оца туженог ББ, тужени ББ је, дана 21.04.2017. године, дао наследничку изјаву којом се одрекао наследства које му по закону припада на имовини оставиоца, па су се његове кћерке, тужене ГГ и ДД, прихватиле наследних делова које им по закону припада на имовини оставиоца и то некретнинама уписаним у ЛН бр. ... КО ..., ... КО ..., ... КО ... и ЛН ... КО ... Решењем Службе за катастар непокретности Сремска Митровица од 17.07.2017. године, уписано је право својине на непокретностима уписаним у ЛН бр. ... КО ..., на основу тог оставинског решења, у корист тужених ГГ и ДД, са уделима од по 1/2. Тужени ББ поседује имовину уписану у ЛН бр. ... КО ..., која је оптерећена хипотеком у корист Фонда за развој Републике Србије, ради обезбеђења потраживања тог Фонда у износу од 56.074,77 евра, са припадајућом каматом и хипотеком у корист Развојног фонда Републике Србије Ниш, ради обезбеђења потраживања тог Фонда, на основу уговора о дугорочном кредиту у износу од 96.721,15 евра, са припадајућом каматом. Тужени ББ прима инвалидску пензију у износу од 49.979,87 динара.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, код утврђеног чињеничног стања, правилно усвојили тужбени захтев тужиоца и утврдили да наследничка изјава туженог ББ из ... дата у оставинском предмету иза његовог пок.оца, ЂЂ, не производи правно дејство у односу на тужиоца у обиму потребном за намирење његовог новчаног потраживања према ББ у износу од 50.000 евра, са припадајућом каматом, у динарској противвредности и трошкова поступка у износу од 187.176,00 динара.

Одредбом члана 280. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату и без обзира кад је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету поверилаца. Ставом 2. те одредбе Закона, прописано је да се сматра да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериочевог потраживања. Под правном радњом подразумева се и пропуштање због ког је дужник изгубио такво материјално право или којим је за њега настала каква материјална обавеза, сходно ставу 3. те одредбе Закона.

Дејство побијања прописано је у одредби члана 284. Закона о облигационим односима, тако што ако суд усвоји тужбени захтев, правна радња губи дејство само према тужиоцу и само колико је потребно за испуњење његових потраживања.

У конкретном случају, тужилац је поверилац потраживања које је доспело за исплату, према дужнику ББ, па он може да побија његову правну радњу, одрицање од наслеђа, јер је она предузета на штету тужиоца као повериоца, пошто услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоцевог потраживања.

Неосновани су наводи ревизије ревидената да тужилац није пружио доказ да дужник нема довољно средстава за испуњење његовог потраживања имајући у виду да дужник има и другу непокретну имовину у односу на коју тужилац, као поверилац, није покушао наплату свог потраживања. Супротно тим наводима ревизије ревидената, правилан је закључак нижестепених судова да то што тужени има имовину уписану у ЛН бр. ... КО ..., не значи да нису испуњени услови за побијање његове наследничке изјаве о одрицању наслеђа иза пок.оца, код утврђене чињенице да је та имовина оптерећена хипотекама у износима од 56.074,77 евра и 96.721,15 евра, па је јасно да тужилац, као поверилац, није у могућности да своја потраживања која има према ББ, у износу од 50.000 евра, са припадајућим каматама и износ од 187.176,00 динара, наплати из те имовине свог дужника.

Ревиденти у ревизији такође указују да је правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 466/20 од 22.12.2020. године, коју уз ревизију нису приложили, утврђено право сувласништва у делу од 1/2 на непокретности уписаној у ЛН бр. ... КО ..., по основу стицања у браку, у корист ЕЕ из ..., супруге ББ. Међутим, то није од утицаја на правилност одлуке нижестепених судова, имајући у виду да се тужбени захтев тужиоца у овој парници односи на побијање правних радњи ББ, који је његов дужник, па то што евентуално постоје и захтеви трећих лица у односу на имовину на коју се односи дужникова изјава која је предмет побијања, није од значаја за ову парницу.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић